

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów dla grupy EFDD w Parlamencie Europejskim, w której zaklasyfikowano skarżącego do grupy funkcyjnej I w ramach umowy o pracę w charakterze akredytowanego asystenta parlamentarnego (APA), podpisanej w dniu 25 lutego 2015 r. oraz do grupy funkcyjnej II w ramach umowy o pracę podpisanej w dniu 12 maja 2016 r.;
- zasądzenie od pozwanej naprawiania doznanych szkody i krzywdy, szacowanych tymczasowo odpowiednio na 40 888,68 EUR i 63 323,20 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 80 WZIP

- Skarżący otrzymał stopień wynagrodzenia odpowiadający grupie funkcyjnej I w pierwszej umowie oraz w dolnym przedziale grupy funkcyjnej II w drugiej umowie, które mu zaproponowano. Grupa funkcyjna II obejmuje „zadania biurowe i prace sekretarskie, prowadzenie biura oraz inne równoważne zadania, wykonywane pod nadzorem urzędników lub personelu tymczasowego”, zaś ogromna większość zadań powierzanych skarżącemu w ramach pierwszej i drugiej umowy o pracę miała charakter administracyjny i doradczy, jak wykazano w załącznikach do skargi.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 82 WZIP

- Artykuł 82 WZIP stanowi, że członek personelu kontraktowego zatrudniany jest w grupie funkcyjnej IV, jeżeli jego poziom wykształcenia odpowiada ukończonym studiom uniwersyteckim trwającym co najmniej trzy lata i jest potwierdzony dyplomem lub jeżeli posiada wykształcenie zawodowe na równoważnym poziomie. Skarżący ukończył pięć lat studiów, co potwierdzają dwa dyplomy, a w dodatku w odniesieniu do drugiej zaproponowanej mu umowy ma doświadczenie zawodowe w Parlamencie Europejskim w zakresie obowiązków równoważnych do tych, które ostatecznie wykonywał.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2016 r. – Dow Corning i Dow Corning Europe/Komisja

(Sprawa T-858/16)

(2017/C 046/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dow Corning Corporation (Midland, Michigan, Stany Zjednoczone) i Dow Corning Europe (Seneffe, Belgia)
(przedstawiciele: adwokaci S. Verschuur, M. Stroungi i L. Méliá)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1–4 decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje cztery zarzuty:

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 1 lit. d) rozporządzenia 2015/1589 ⁽²⁾ błędnie kwalifikując interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków jako system pomocy, dopuszczając się w ten sposób wielokrotnie poważnych naruszeń prawa, oczywistych błędów co do faktów i oczywistych błędów w ocenie, a także udzielając niewystarczającego uzasadnienia.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, dopuszczając się poważnego naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie przy interpretacji i stosowaniu systemu odniesienia w celu oceny czy interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków przyznawały selektywną korzyść.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, dokonując błędnego ustalenia, że interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków przyznawały selektywną korzyść, dopuszczając się w ten sposób wielokrotnie oczywistych błędów co do faktów i oczywistych błędów w ocenie, nie przeprowadzając starannego i bezstronnego badania, a także udzielając niewystarczającego uzasadnienia.
4. W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 16 rozporządzenia 2015/1589 oraz zasady prawa Unii dopuszczając się poważnego naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie oraz udzielając niewystarczającego uzasadnienia co do wyboru metody obliczenia wysokości pomocy, która miała zostać przyznana.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9837] (Dz.U. L 260, 2016, s.61)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9)

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2016 r. – Nomacorc/Komisja

(Sprawa T-867/16)

(2017/C 046/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nomacorc (Thimister-Clermont, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Verschuur, M. Stroungi i L. Mélia)

Strona pozwana: Komisja Europejska